

31 octombrie Ziua Internațională a Mării Negre

În fiecare an, în data de 31 octombrie, este marcată cea mai izolată mare a lumii – **Marea Neagră**, zi desemnată de cele șase țări riverane – Bulgaria, Georgia, România, Federația Rusă, Turcia și Ucraina – care au semnat Planul Strategic de Acțiune pentru Reabilitarea și Protecția Mării Negre împotriva Poluării. Marea Neagră care este a treia mare ca suprafață din Europa, după Marea Mediterana și cea a Nordului, este totodată și cea mai izolată mare față de oceanul planetar, singura legătura cu restul oceanului mondial, via Marea Mediterana, fiind prin strâmtorile Bosfor, Dardanele și Gibraltar și cu Marea Azov în nord-est, prin strâmtoarea Kerch.

Situația ecologică a Mării Negre s-a înrăutățit în ultimii 35 de ani din cauza reziduurilor transportate de râurile din 17 țări, pescuitului excesiv și a deversărilor necontrolate de produse petroliere. Cele mai multe stocuri de pește din Marea Neagră, deja afectate de consecințele poluării, au fost supra-exploatate sau sunt amenințate de supra-exploatare. În consecință, există un risc serios de pierdere a unor habitaturi valoroase și a unor peisaje, și, în cele din urmă, a biodiversității și productivității ecosistemului Mării Negre.

La 21 aprilie 1992, a fost semnată la București Convenția de Protejare a Mării Negre Împotriva Poluării, promovată cu asistența UNEP, fiind semnată, ulterior, de toate țările din regiune. Convenția de la București a intrat în vigoare la 15 septembrie 1992, reprezentând cadrul legal care concentrează prioritățile și principalele direcții ale activităților internaționale în problemele de mediu ale bazinului Mării Negre, inclusiv-

conservarea biodiversității.

Totodată, o politică comună a țărilor din jurul Mării Negre, referitoare la protejarea și folosirea resurselor, a fost formulată în Declarația de la Odessa. Ministerele Mediului din Bulgaria, Georgia, Rusia, România, Turcia și Ucraina au semnat acest document la 7 aprilie 1993, în Ucraina. Declarația conține un orar rezonabil al acțiunilor care vizează unirea eforturilor tuturor sectoarelor societății pentru conservarea și protecția mediului Mării Negre. În fapt, declarația

dezvoltă și detaliază ideile Convenției de la București, ținând cont și de deciziile Summit-ului pentru Mediu și Dezvoltare de la Rio de Janeiro.

Fiind o mare tipic interioară, Marea Neagră depinde în mare măsură de propriul bazin de acumulare a apei, prin care curge o mulțime de fluvii, printre care Dunărea, Nipru, Nistru, Don, Ciorohi, Cizil-Irmak. Salinitatea apelor de suprafață ale Mării Negre este de 18 g/l, ceea ce înseamnă de două ori mai puțin decât salinitatea oceanică normală de 35 g/l. Principala cauză a desalinizării Mării Negre este marele volum de apă dulce, care ajunge în ea și volumul limitat de apă sărată din Marea Mediterană ce pătrunde prin strâmtorile Bosfor și Dardanele.

Fluviul Dunărea și râul Nistru fac legătura dintre Republica Moldova și Marea Neagră, astfel influențând, într-o măsură mai mare sau mai mică, asupra calității mediului Mării Negre. Din această cauză, Republica Moldova depune tot mai mult efort, prin diferite proiecte și programe, la soluționarea problemelor ce țin de protecția și conservarea Mării Negre.

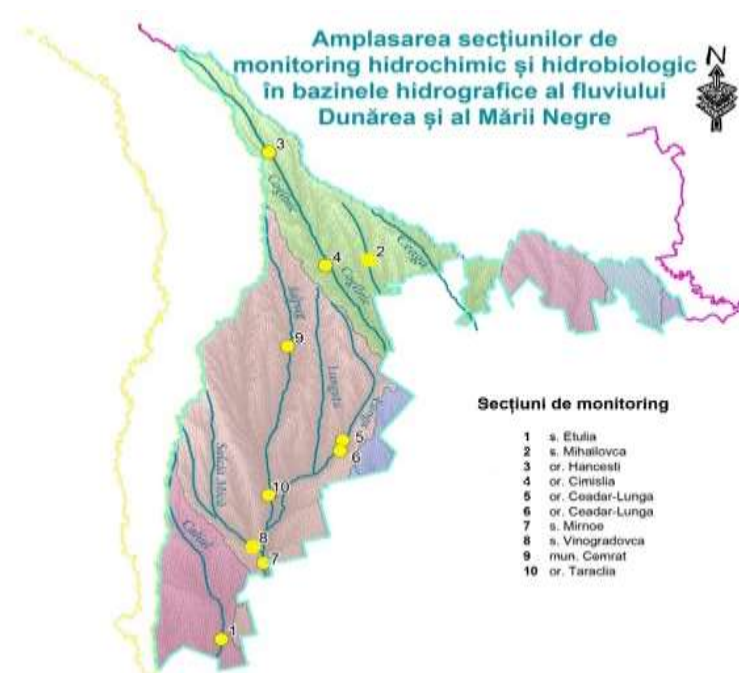
Republica Moldova participă la programul de cooperare în bazinul Mării Negre în contextul Politicii Europene de Vecinătate și Parteneriat, care are ca obiectiv realizarea unui parteneriat

regional mai puternic pentru a promova dezvoltarea economică și social - durabilă a regiunilor din bazinul Mării Negre.

Direcția Monitoring al Calității Mediului (DMCM) din cadrul **Serviciului Hidrometeorologic de Stat**, în conformitate cu „Convenția de cooperare pentru protejarea și utilizarea durabilă a fl. Dunărea” și în corespundere cu „Acordul Bilateral dintre Guvernul Republicii Moldova și al Ucrainei, referitor la utilizarea și protecția în comun a apelor transfrontiere”, se implică activ în protecția și soluționarea problemelor ce țin de mediul sănătos al bazinului Mării Negre. De asemenea, colaboratorii DMCM, participă în calitate de experți în grupul de lucru *Monitoring și Evaluare (MAEG)* al *Comisiei Internaționale pentru protecția fluviului Dunărea (ICPDR)*, care și contribuie prin intermediul fl. Dunărea la protecția bazinului Mării Negre.

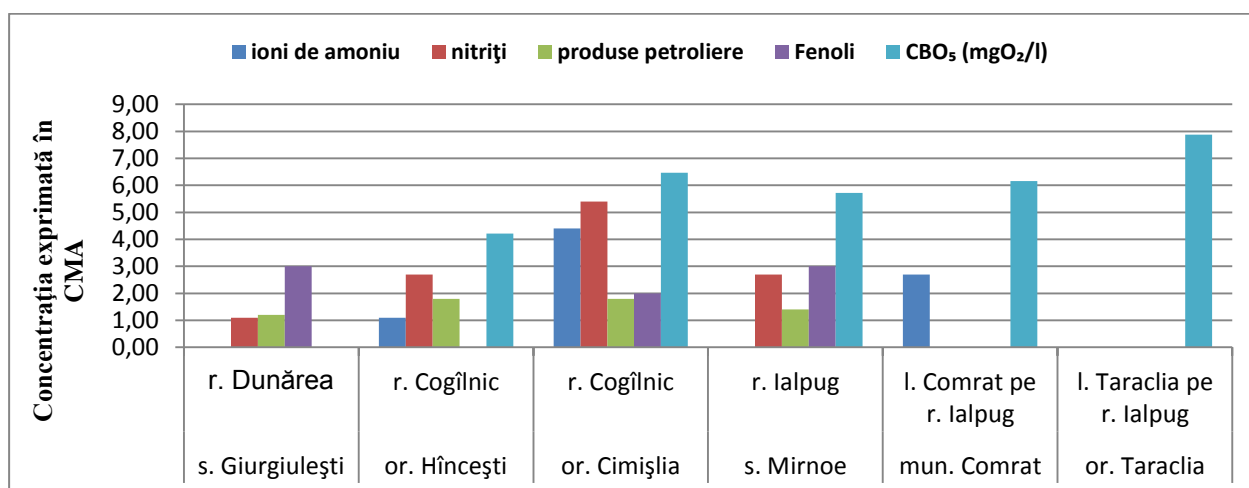
În bazinul Dunării și al Mării Negre monitoringul sistematic al calității apelor de suprafață după parametri hidrobiologici și hidrochimici se efectuează în 10 secțiuni de supraveghere poziționate pe râurile Dunărea, Cogîlnic, Ialpug, Cahul, Lunga, Schinoasa, Salcia Mare și lacurile de acumulare Comrat și Taraclia. Pentru parametrii fizico-chimici frecvența de monitorizare este trimestrială, iar pentru cei biologici este bianuală în perioada de vegetație.

Rețeaua de monitoring a apelor de suprafață în bazinele fl. Dunărea și al Mării Negre

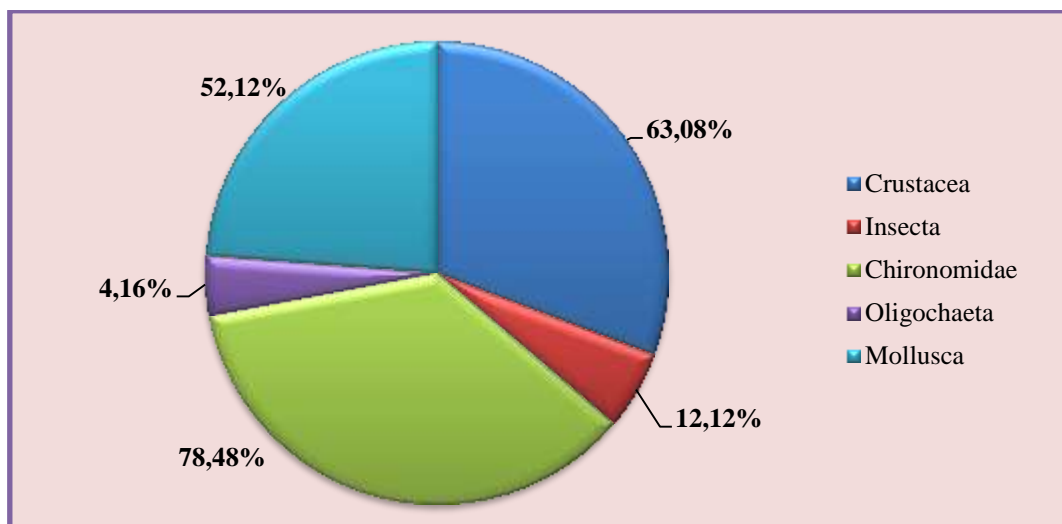
Conform datelor obținute privind poluarea râurilor și lacurilor care se revarsă în Dunăre și respectiv în Marea Neagră se observă o tendință de creștere a consumului biochimic de oxigen (CBO₅), care în anul 2016 a atins valoarea 7,88 mgO₂/l.

Valorile maxime ale poluanților în apele de suprafață înregistrate pe parcursul anului 2016

La evaluarea calității apei de suprafață o importanță deosebită reprezintă elementele hidrobiologice. Astfel în perioada vegetativă a anului 2016, din fl. Dunărea pentru determinarea bacterioplanctonului, fitoplanctonului (inclusiv clorofila „a”), fitobentosului și macrozoobentosului s-au prelevat câte 2 mostre de apă. Rezultatele studiului efectuat în laborator demonstrează că nivelul de poluare a apei, conform parametrilor fitoplanctonici s-a înrăutățit nesemnificativ comparativ cu anul precedent.

Ponderea principalelor grupe taxonomice ale macrozoobentosului fluviului Dunărea pentru anul 2016

Din acest motiv scopul principal rămâne a fi protecția și integritatea Mării Negre prin toate căile și metodele posibile.

Mulți se întreabă, de unde vine denumirea de „Marea Neagră“. Pascale Roibu, scafandru la ONG Club Marine Explorer, crede că denumirea i-au dat-o turcii, care îi spuneau „Kara Deniz“, iar rușii „Ciornoe More“, din cauza furtunilor care se iscau instantaneu. „Turcii erau învățați cu Mediterana, căreia îi spuneau „Ak Deniz“, adică „Marea Albastră“, cu vizibilitatea de acolo, și când ajungeau în Marea Neagră, normal că li se părea neagră“. Comandantul navei Kaptan M, Gheorghe Cioc, susține că a traversat cele mai cumplite furtuni din Oceanul Indian și din Mediterană, care țineau și câte trei zile, însă Marea Neagră e cea mai periculoasă. „Aici, furtuna apare din senin. Pleci în cursă pe o mare lină și deodată se încrețește apa și apare furtuna“.

Pescarii și marinarii cu vechime spun că orice obiect metalic scufundat în apele Mării Negre la peste 100 – 150 de metri devine negru. De unde acest lucru? Specialiștii de la Institutul de Cercetare și Dezvoltare Marină „Grigore Antipa“ spun că la adâncimi de peste 200 de metri, în Marea Neagră nu mai există oxigen, ci doar hidrogen sulfurat dizolvat în apele Mării Negre, care formează săruri metalice de culoare neagră, cum ar fi sulfura de plumb, sulfura de fier. După această adâncime, nu există viață. Singurele microorganisme care se dezvoltă într-un mediu fără oxigen sunt doar bacteriile.

Nu fi indiferent și ocrotește Marea Neagră !

Dirrecția Monitoring al Calității Mediului